

9. Treba li članak 10. stavak 2. točku (g) Direktive 2008/48/EZ tumačiti na način da nepravilno navođenje efektivne kamatne stope u ugovoru o kreditu sklopljenom između prodavatelja robe ili pružatelja usluge i potrošača kao korisnika kredita valja smatrati nepostojanjem informacija o efektivnoj kamatnoj stopi u ugovoru o kreditu i da nacionalni sud treba primijeniti pravne posljedice predviđene u nacionalnom pravu za nepostojanje informacije o efektivnoj kamatnoj stopi u ugovoru o potrošačkom kreditu?
10. Treba li članak 23. Direktive 2008/48/EZ tumačiti na način da je sankcija u obliku ništavosti ugovora o potrošačkom kreditu, koju predviđa nacionalni zakonodavac i u skladu s kojom treba otplatiti samo odobreni iznos glavnice, proporcionalna, ako ugovor o potrošačkom kreditu ne sadržava točnu informaciju o efektivnoj kamatnoj stopi?

- (¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)
- (²) Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL 2005., L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101. i ispravak SL 2016., L 332., str. 25.)
- (³) Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL 2008., L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 15., svezak 13., str. 58. i ispravak SL 2014., L 283, str. 66.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. kolovoza 2021. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție
(Rumunjska) – WA/Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din
Ministerul Afacerilor Interne**

(Predmet C-491/21)

(2021/C 481/23)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: WA

Druga stranka u žalbenom postupku: Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne

Prethodno pitanje

Treba li članak 26. stavak 2. UFEU-a, članak 20., članak 21. stavak 1. i članak 45. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te članke 4., 5. i 6. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (¹) tumačiti na način da im je protivno nacionalno zakonodavstvo kojim se ne dopušta da se osobna iskaznica, koja može biti putna isprava unutar Europske unije, izda državljaninu države članice zbog toga što je taj državljanin uspostavio svoje prebivalište u drugoj državi članici?

(¹) SL 2004., L 158, str. 77.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42. i ispravak SL 2016., L 87, str. 36.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. rujna 2021. uputio Högsta domstolen (Švedska) – CC/VO

(Predmet C-572/21)

(2021/C 481/24)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: CC

Druga stranka u postupku: VO

Prethodno pitanje

Zadržava li sud države članice nadležnost na temelju članka 8. stavka 1. Uredbe Bruxelles II⁽¹⁾ ako dijete na koje se odnosi postupak tijekom postupka prenese svoje uobičajeno boravište iz države članice u treću državu koja je stranka Haške konvencije iz 1996. (vidjeti članak 61. navedene uredbe)?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133. i ispravak SL 2014., L 46, str. 22.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. rujna 2021. uputio Nejvyšší soud České republiky (Češka Republika) – QT/02 Czech Republic a.s.

(Predmet C-574/21)

(2021/C 481/25)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší soud České republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: QT

Tuženik: 02 Czech Republic a.s.

Prethodna pitanja

1. Treba li izraz „izgubljena provizija” u smislu članka 17. stavka 2. točke (a) druge alineje Direktive Vijeća⁽¹⁾ od 18. prosinca 1986. o usklađivanju prava država članica u vezi samozaposlenih trgovačkih zastupnika tumačiti na način da je takva provizija i provizija za sklapanje ugovora koje bi trgovački predstavnik sklopio, da ugovor o zastupanju nije raskinut, sa strankama koje je osigurao subjektu kojeg zastupa ili s kojima je znatno povećao opseg posla?
2. Ako je tako, pod kojim se uvjetima ovaj zaključak odnosi i na takozvane jednokratne provizije za sklapanje ugovora?

⁽¹⁾ SL 1986., L 382, str. 17. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 45.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2021. uputio des Itä-Suomen hallinto-oikeus (Finska) – J.M.

(Predmet C-579/21)

(2021/C 481/26)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Itä-Suomen hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: J.M.

Tuženik: Zamjenik službenika za zaštitu podataka, Pankki S